

(SRI T. CHANNIAH.)

- 12 Mallipatna
- 13 Hethagowdanahalli
- 14 Maroor
- 15 Gandsi
- 16 Javagal
- 17 Kanakatte
- 18 Sukruvarsanthe
- 19 Hethur
- 20 Bikkodu
- 21 Hanike
- 22 Halebeedu
- 23 Gendehalli
- 24 Cheekanahalli
- 25 Arehalli
- 26 Hulgunda
- 27 Hirisave
- 28 Didiga
- 29 Nuggehalli
- 30 Gulihonnehalli
- 31 Karahalli
- 32 Jodigatte
- 33 Bagur
- 34 Kalkere
- 35 Santhesivara
- 36 Kuncha
- 37 Doddahalli
- 38 Hallimysore
- 39 Doddakadanur
- 40 Seethekalgudda

Jatras.—

- 1 Ramanathapur
- 2 Gorur

(b) *Gandasi*.—Rs. 500 for providing water to men and cattle on shandy days at the shandy maidan.

Settyhalli.—Rs. 35 for uprooting of lantana and clearing debris. No expenditure has been incurred for the remaining shandies.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

Mr. SPEAKER.—We shall take up resolutions. Resolution No. 3, Sri Shivananje Gowda. He is not present. He has authorised Sri Anantaraman to move.

Resolution No. 3. Lands Grant to landless bona fide Agriculturists.

*Sri R. ANANTARAMAN (Chamarajpet) [on behalf of SRI SHIVANANJE

GOWDA (Mysore Taluk)].—I beg to move :

“ That this Assembly is of the opinion that Government lands throughout the State be given freely for cultivation to poor people of all communities who are having agriculture as their main occupation and whose mainstay is agriculture.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನೋಂದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹರಿಜನರಿಗೆ, ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಸುಮಾರು ಐದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾಡ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡರು ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಬಡವರಿಗೆ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನೆಂದರೆ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ನಲ್ಲಿ ಜಾತಿಭೇದವಾದಬಾರದು, ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 30-40 ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇತರ ಜನರು ಆ ಭೂಮಿ ಇರುವವರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಪಾರ ಕ್ಯಾಗಲ ಅಥವಾ ಗುತ್ತಿಗೆಗಾಗಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರು ತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾದಂಥ ವಿಚಾರ. ಚೆನೈನ ಬಿರೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು, ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಬಹು ದಾಗಿತ್ತು. ಚೆನೈನ ಬಿರೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಮತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಮತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಜಮೀನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸಮಾಡು ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಸುಮಾರು ಐದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು, ಯಾವ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು, ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ 'ಭೂಮಿ ಹಂಚುವುದು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರಾರುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ದ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೀರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ 400-500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು 4-5 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಆಲೆದಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಸರ್ಕಾರಿ ಭೂಮಿ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಂಥ ಕಡುಬಡವರಿಗೆ ಅಂದರೆ ವ್ಯವ ಸಾಯಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಂಚಿಕೆ

ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ತಾವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೀಗೆ ಅವರೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ದಿವಸ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗಾಗ್ಯೂ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಈ ಭೂಮಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಂದವರೆಂದು ಯಾರಾರೂ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಪೈಕಿಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನ್ ಕೊಡುವುದು ಅವರು ಸುಖವಾಗಿರಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಂದವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶ್ರೀ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡರ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಷ್ಟ ಇನ್ನು 3-4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly is of the opinion that Government lands throughout the State be given freely for cultivation to poor people of all communities who are having agriculture as their main occupation and whose mainstay is agriculture.”

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಚಿ. ನರಸೀಪುರ) —ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡರು ವಂದಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವಂಥಾ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ಒಂದು ನೆಯದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ—ಒಂದೊಂದು ತರಹವು ಜಮೀನಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಎಂದು ಬೆರೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಎಂದೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶಿವನಂಜೇಗೌಡರು ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಯಾರು ಬಡವರಾಗಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಒಂದು

ವೇಳೆ ತಾವು ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಈ ಬೆರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಈ ಸಾಹುಕಾರರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತಂದು ಜಮೀನು ನೇನೋ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಜಮೀನು ಉಳಿಯುವುದು ಈ ಬಡವನಿಗಲ್ಲ; ಆ ಸಾಹುಕಾರನಿಗೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಎಂಥ ಬಡವರಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾರು ವ್ಯವಸಾಯ ದಿಂದಲೇ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಜಮೀನಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಬಡವರಿಗೆ ಈ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಅಲ್ಲಿ ಮರೇರಿಯಾ ಬಾಯಿರೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ನೆಪದಲ್ಲಿ 5-6 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿಸಿಬಿಟ್ಟರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೆ ಒಡೆಸಿ ಹಾಕಿದವರು?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಒಡೆಸಿಹಾಕಿ 7-8 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಬೇಸಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳಿಗಾದರೂ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಮರೇರಿಯಾ ಕೂಡ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಕೆರೆಯೂ ಸಹ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಆ ದಿವಸ ಒಡೆಸಿಹಾಕಿದಂಥ ಕೆರೆಯ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಟಾಡಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ಸಾಹುಕಾರರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಚಿದರೋ ಅದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗಾದರೆ ಅವರ ರಿಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂತೂ ಹೀಗೆ ಆ ಕೆರೆಗಳ ಅಂಗಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ 3-4 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ 70-80 ನಂಸಾರಗಳು ಅಂಗೈ ಅಗಲ ಕೂಡ ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಕೂಲಿನಾಲಯಿಂದ ಜೀವನಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥವರಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ದಿವಸ ವಾರ—ಗುತ್ತಿಗೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿ, ಅಲ್ಲಿರುವಂಥ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಜನರಿಗೂ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಯಾವುದೋ ಊರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ನೀತಿ? ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯೇ ಹೀಗಾದರೆ ನಾವಿನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇನೋ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನೇನೋ ಈಗ ಈ ಠರಾವಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ನರಸೀಪುರದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಹಳ್ಳಿ, ಚಾಮೇನಹಳ್ಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 10-20 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗೇನೋ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್).
ಹಿಂದಿದ್ದವರು ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ
ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದೆರಡು ಹಾಗಾಗಿದೆ. ನಾನು
ಅಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.
ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಕೀರ್ತಿ ಸಿರ್ಸಹಾಸ್
ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನೆಂಬವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ
70-80 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ
ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಡವರಿಗೆ
ಜಮೀನಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬಡವರಿಗೆ
ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅವರು
ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ತಿರುಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ (ಕೋಲಾರ).—ಅವರಿಗೆ
ಕೇವಲ 15 ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯಂತೆ!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅದರ
ನಾನಿಗೇ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಅನು
ಮೋದಿಸಿದರೂ, ಈ ದಿವಸ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾಸ
ವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಂಥವರೂ ಸಹ ಆ ಗ್ರಾಮದ
ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಖಾತೇದಾರ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು
ಮಾತ್ರ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ
ಸರ್ಕಾರದ ತರ್ಪು ಇರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಮೊದಲು
ಮೊದಲು ಗೋಮಾಳಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರು
ತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಂಥ ರೈತರು ಜಮೀನು
ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಗೋಮಾಳ, ದನಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಅಗತ್ಯ
ವಾದದ್ದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗು
ವುದಿಲ್ಲ, ಅವನ್ನು ಗೋಮಾಳಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ
ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ದನಗಳ ಸಂಪತ್ತಿಗನುಗುಣ
ವಾಗಿ ಗೋಮಾಳ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು, ಕಡಿಮೆ ಮಾಡು
ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಇದೆ.
ಅದರ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಜಮೀನಿನ
ಮಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗುಂಟೆ ಜಮೀನೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.
ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೋಮಾಳವೆಂದು
ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗೋಮಾಳ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ
ವಿಲ್ಲ. ಜನಗಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ
ದ ರೈತರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು
ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಗೋಮಾಳಗಳು.
ಅದುದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ dispose ಮಾಡತಕ್ಕ ಜಮೀನು
ಇಲ್ಲ. ಗೋಮಾಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ
ಮಿತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಗ್ಗಿಸಿ
ಕೊಂಡರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒತ್ತು
ವರಿ ಜಮೀನು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನು
ಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಹೊಳೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ಒತ್ತುವರಿ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ
ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕರು, ಅಥವಾ
ಸಾಹುಕಾರರು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರಸ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ,
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅದು ಎಷ್ಟೋ ಅಗಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿನ ಜಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಜಮೀ
ನುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒತ್ತುವರಿ ಕಾನೂನು
ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು, ರಸ್ತೆಯ ಅಂಚಿನವ
ರೆಗೂ ಚೊಲಗಳೂ, ಗದ್ದೆಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಕೆಲವು
ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೆ ರಸ್ತೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ತೋರುತ್ತದೆ. Phut kharab ಎಂದು ಇದೆ.

ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು maintain ಮಾಡಬೇಕು.
ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು
ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು
ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—
ನ್ಯಾಯ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡು
ವಾಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀ
ನನ್ನು ಮುಘತ್ತಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಮೊದಲ
ನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಅದರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜಮೀನು
ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ನಿಗದಿಯಾದಂಥ
ಮೊಬಲಗನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟ
ಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಿಮ್ಮತ್ತನ್ನು ಐದು ರೂಪಾಯಿನಿಂದ
ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಲು
ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವನಾಗಿ ಇರುವವನಿಗೆ, ಜಮೀನು
ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ನಿರ್ಗತಿಕನಾಗಿರುವಂಥವನಿಗೆ ಐದು
ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟು, ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು, ಅದರ ಬಾಂಡು, ಹದ್ದುಬಿಸ್ತಿನ ಫೀಸನ್ನೂ
ಸಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರ
ದವರು ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ,
ಐದು ಎಕರೆಗೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತನ್ನು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ
ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ fix ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಮೊಬಲಗನ್ನು
ಯಾರಾದರೂ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವನ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ
ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
ಸಾಲ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಅವನ ಹೆಸರಿ
ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಾಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ
ಜಮೀನನ್ನು ಆಧಾರ, ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರು
ತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ
ಮಾಡಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನಿಗೆ,
ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಷ್ಟು ವಾಟ್ಸಿಗೆ, ಉದ್ಯೋಗ
ವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರ
ತಕ್ಕವರು ಜಮೀನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ
ಕೂಡ ಅವನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೋ
ಸ್ಕರ, ಅವನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ
ಅರ್ಜಿಹಾಕುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ
ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ
ವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಈ ತರಹ
ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕ ಜನ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಎಂದು
ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥವರು ಶೇಕಡ 1, 2, ಇದ್ದು
ರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶೇಕಡ ಒಂದೆರಡು ಇಂಥ
ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಇದ್ದಾರೆಂಬ ಭಾವನೆ
ಯಿಂದ ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ನಿರ್ಗತಿಕನಿಗೆ upset
price ಮೇಲೆ ಅವನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಅವನಿಗೆ ಜೀವನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ
ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಐದರಿಂದ ಐನೂರು
ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೂ fix ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ
ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನರಿಯಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ
ವನು ನಿಜವಾಗಿ ಈ resolutionನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿ
ರುವ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್
ರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯವ
ಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದು ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಇರ
ತಕ್ಕಂಥವನಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಘ
ತ್ತಾಗಿ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು upset
price ಗೊತ್ತುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು
ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗತಾನೇ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮೇಶ್ವರರು
ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್
ರವರು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ

ದಲ್ಲ, ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು spotನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆನೇ immediate disposal ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ನಿಜವಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಂಥ ವರು ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಟಾಬಿ ರಾಮೇಶ್ವರವರು ಯಾವ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿದರೋ ಅದೇ ತತ್ವದಮೇಲೆ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, ನಿರ್ಗತಿಕರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಅಂಥ ವರಿಗೆ ಜಮೀನು spotನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ವನೇ ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ತಕರಾರುಗಳು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪಕೋಗಿ ಉಭಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತಕರಾರುಗಳನ್ನು immediate ಆಗಿ, ನಿರ್ದಯವಾಗಿ dispose ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದ್ರಾವ್ಯವು 50 ಎಕರೆ ಗಳ ಜಮೀನು ಇರಬೇಕು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದಂಥ ಒಂದು ಚರ್ಚೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಕೂಡ cancel ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ದಿಂದಲೂ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರಿಂದಲೂ ಹುಕುಂ ಹೋಯಿತು. ಅನಂತರ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬಿಟ್ಟು ವನು ಹತ್ತ ಬೇಕಾದರೆ ಮೆಟ್ಟು ದ ಮೆಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂದರೆ, ವರ್ಷ, ಎರಡು ವರ್ಷವಾದರೂ ರಿಕಾರ್ಡು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಆ ರೀತಿ immediate ಆಗಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಜಮೀನು ಹಂಚುವುದು ನೂಕುವುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವವಾಗೆ, ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ನಂತರ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಂದೆ ವರ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಕೂಡ ಆರು ತಿಂಗಳು, ಒಂದು ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು dispose ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಉದಾ ಹರಣಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವರಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇದೆ ಎಂದು apply ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕೊಡತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಕಾರ ದ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಜಮೀನಿ ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬೆಳೆದುಕೊಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ಜಮೀನಿನ ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಉದ್ಯುಕ್ತಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅಂಥವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಿಗೋಸ್ಕರ ವರ್ಷವಾಗಿಟ್ಟು ರೆ ತಿರುಗಿ, ಅವನು ನಿರಾಶನಾಗಿ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನು upset priceಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನು ಪಡೆದರೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರ ತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

1 P.M.

*ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣನೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ,

“This Assembly is of the opinion that Government lands throughout the State be given freely for cultivation to poor people of all communities who are having agriculture as their main occupation and whose main stay is agriculture”

ಎಂದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೊಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ‘Government lands’ ಎಂದರೆ ಅರಣ್ಯದ ಜಮೀನುಗಳು, ಗೋಮಾಳಗಳು, ಅಮೃತ ಮಹಲ್ ಕಾವಲುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರುತ್ತವೆಯೇ? ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರುವ ಜಮೀನುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನುಗಳೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅಂದಮೇಲೆ ಹಿಡುವಳಿ ಯಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣ ಯದ ಸೂಚಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ? ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮನ್.—ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೂ, ಅರಣ್ಯ, ಅಮೃತಮಹಲ್, ಗೋಮಾಳ ಇವು ಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಹಂಚ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜಅರಸ್.—ಉದ್ದೇಶ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ‘Can’ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು).— ‘All lands’ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜಅರಸ್.—ನನಗೆ ಅದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ‘Government lands be given’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ‘ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನುಗಳು ಯಾವ ಯಾವುವು ಇವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ. ನಿರ್ಣಯದ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಸರಿಯೇ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿರ್ಣಯ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನುಗಳೆಲ್ಲ ಗೋಮಾಳ, ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಲಾಯಖ್ಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನುಗಳು ಯಾವ ಯಾವುವು ಇವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನಾ ದರೂ ತರಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—Government will reply to that. ತಾವು ಹೇಳಿ ಇಂಥ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೀಗಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ, ಅವರು ಯಾವ ನಿರ್ಣಯವರೇ ಆಗಿರಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮೂಲ ಕಸಬಾಗಿ ಅವ ಲಂಚಿತತಕ್ಕವರಿಗೆ, ಉಚಿತವಾಗಿ ಜಮೀನು ಕೊಡ ಬೇಕು ಎಂದು. ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿ, ದರ ಖಾಸ್ತಿ, ಆರ್ಜಿಗಳು ಬಂದರೆ, ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜುಮಾಡಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೊಬಲಗಿಗೆ bid ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂಬುದು. ಈಚೆಗೆ ಆರು ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪೆಟ್ ಪ್ರೈಸ್ ಮೇಲೆ ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.)

ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಎಕರೆ ಯೂಜಿಯನ್ ಜಮೀನಿನಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, as far as possible ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಾಗಿರುವವರಿಗೇ ಜಮೀನುಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು; ಇನ್ನೊಂದು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು. ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರೊಬ್ಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ. Depressed Class Rules ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದಿದೆ. ಬಾಕಿ ಜನರಿಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್ ಪ್ರೈಸನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆಯೂ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು interpret ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿತು. ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್ ಪ್ರೈಸು ಎಂದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿಯೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಬಾಳದ ಜಮೀನಿಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವವರೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತೊಂದರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರೀತಿ ಮಾಡಿರಲಲ್ಲ; ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರಿಂದ ಕೆತ್ತಿತು. . . .

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—‘ಕೈತಪ್ಪಿ’ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು ಆ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಇಂಥ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರು. ಈಗ 50 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ official ಆಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ un-official ಆಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟತ್ತಯದ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕನಿಷ್ಠ ರೂಪವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ, ಏನೂ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರೇ ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ. ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ, ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಹಂತವಾದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ 10 ಎಕರೆಗಳ ಒಳಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 10-15 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದಿದೆ.

ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಇದರಿಂದೇನಾಗಿದೆಮೆಂದರೆ, ಅಮಲ್ದಾರರು ಜಮೀನು ಬಂಜರು ಪ್ರದೇಶ, ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ

ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ, ಫೈರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಯಾವನು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅದಿವೇಶಕಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಬಂದರೆ, ಅಮಲ್ದಾರರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 10-15 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅರ್ಜಿದಾರನು, ಅವನು ಹೇಗೂ ಬಡವ, ಅವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಿಳಿ ವಳಕುಯಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ “ಅಮಲ್ದಾರರು ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸು, 10 ರೂಪಾಯಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ, ಅದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪುನಃ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಬಂದೇಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೂ ಕೆಳಕ್ಕೂ ಫೈರ್ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಹರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ದುಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಕಾಲವೂ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ: ಉಚಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡವರಿಗೂ ಜಮೀನಿನಿಂದಲೂ ವವರಿಗೂ ಹೇಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ; ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಸಬಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡೋಣ. ಅಂಥವರಿಗೆ free ಯಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದಮೇಲೆ, ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು?

ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆಯಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೋಡಿಂಗ್ ಫೀಜೆಂದು ಹಿಂದೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ಈಗ ಇಷ್ಟತ್ತ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿನ ಜಮೀನಿಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಪೋಡಿಂಗ್ ಫೀ!! ಇದು ಅನೇಕ ಬಡಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು, ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಐದು ಎಕರೆ ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ತರೀ ಜಮೀನಾದರೆ ಎರಡು ಎಕರೆಯಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಅಮಲ್ದಾರರೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕಿಟರು ‘ಆಗುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೊಬ್ಬರಿಗೆ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದಮೇಲೆ ಇನ್ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಜಾಗೃತ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಐದು ಎಕರೆ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಾದರೂ ಏನು? ಯಾರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಅಫೀಸಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದೂ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿನವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ

AGRICULTURISTS

ಹೋಗುವುದೂ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಕಡ್ಡರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—Mr. Speaker, Sir, prior to 1952, the Government lands which were available for disposal were generally sold in public auction. In the public auction mostly the moneyed people used to knock away all the lands and the poor and landless had no scope for acquiring lands. In the year 1952, Government laid down a policy that land should be granted to people who were poor and landless. Accordingly, Land Revenue Rules were revised with a view to grant lands to the *bona fide* agriculturists who were landless and insufficient holders. Since 1952 nearly 1½ lakhs of acres of land have been disposed of.

Sri R. Anantaraman suggested that a list of lands available for disposal should be maintained in the taluk offices. That is the instruction issued to the subordinate officers, but, in spite of the instructions, I find that in some taluks this list has not been maintained.

Mr. SPEAKER.—Along with that, the survey numbers should also be maintained; otherwise, the survey numbers will not be accessible to the poor people.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Quite so Sir. I entirely agree with that. Sri Anantaraman also suggested that rich people should not be granted lands. Sir, we are not granting lands to rich people. But in some cases we have found that rich people set up their servants or their dependants to apply for land. Even in such cases instructions have been issued to examine the status of the people before the land is granted.

Sri Srinivasa Iyengar complained that valuable tank beds have been granted to rich people residing in Bangalore and Mysore cities. Sir, he has brought to my notice of events that had taken place more than five years back. According to the full Bench decision of our High Court, land once granted cannot be cancelled. The only remedy is, to acquire the land; this will be a very costly process.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Either construct the tank or restore the tank.

Sri Kadidal MANJAPPA.—According to law, we cannot reopen the decision taken once and cancel the grant. Sir, Sri Srinivasa Iyengar brought to my notice that one person by name Sri Siddappa has been granted 70 acres of land in Mysore Taluk. I am not aware of any such instance. I may assure my friend that I have not granted such vast areas after I took charge of the office of the Revenue Minister.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Enquire.

Sri Kadidal MANJAPPA.—What is the use of enquiring the matter now? I am definite that I have not granted any person more than 15 acres except to some institutions. Sri Srinivasa Iyengar also suggested that as far as possible gomal should be given for cultivation. On this question opinion is divided even in this House. Some Hon'ble Members vehemently oppose the policy of granting lands out of gomal. Wherever gomal is in excess of the requirement, we can readily agree to dispose of the area. But, in cases where the gomal is just sufficient or insufficient, it is not advisable to grant lands out of gomal. He suggested that phut-kharab and alluvial lands should not be disposed of. According to the Land Revenue Rules, the adjacent holder is entitled to get the alluvial land. No doubt in some cases the adjacent holders have encroached upon public road margins. Action has been taken to evict such persons.

Sri Mudligiri Gowda was pleased to say that formerly lands were given to poor people free of upset price. I am not aware of any such rule. From the beginning, except in the case of Depressed Classes applicants, lands were either sold in public auction or were given for upset price. At no time land was granted free of upset price.

Sri Devaraj Urs brought to the notice of the House that people have been inconvenienced on account of the circular issued by the Revenue Commissioner. Sir, that circular has been modified. Three circulars have been issued by Government that the circular of the

(SRI KADIDAL MANJAPPA.)

Revenue Commissioner should not be adhered to rigidly. Recently, I asked the Revenue Commissioner either to withdraw his circular or to modify it radically. But, it is open to the local officers to fix the upset price according to the value of the land and the other circumstances prevailing there.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Cannot the Government itself issue such a circular instead of asking the Revenue Commissioner to withdraw or modify his circular?

Sri Kadidal MANJAPPA.—As I have submitted several times on the floor of this House, we have issued definite instructions that the circular of the Revenue Commissioner need not be adhered to rigidly and it is open to the local officer to fix the upset price according to the value of the land and the other circumstances in that locality.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ ಆರ್ಡರನ್ನು ಕ್ಯಾರಿಡೆಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಇಮ್ಮೀಡಿಯಟ್ ಆಫೀಸರು, ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is better to cancel it.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I take note of the suggestion made by the Hon'ble Member.

Sir, Sri Devaraj Urs suggested that the Amildar may be empowered to grant lands to an extent of five acres. This is a very valuable suggestion and I am seriously considering this question. As soon as the Session is over, I will take action in delivering more powers to the Amildars.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಈಗ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನ್ ವರಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದಿರುವ ಆರ್ಡರನ್ನು ಕೂಡ ಕೆಲವು ಅಮಲ್ದಾರರು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—We are going to revise the rules empowering the Amildars to grant at least 4 to 5 acres of dry land and a reasonable extent of wet land.

As regards phodi fee, it is not obligatory on the part of the party to deposit the amount. It is open to him to execute a mutchalika that he is ready to render the necessary assistance. If he does so, it is not necessary for him to deposit the phodi fee. Instructions

have been issued to the local officers that they must first of all call upon the party asking him whether he would execute a mutchalika to render assistance or deposit the fee.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಪೊಡ್ ಫೀಜಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಜೊತೆ ಯಲ್ಲೇ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಪೊಡಿ ಫೀಜನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪತ್ತಾಪಕ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಜಮೀನು ಮಂಜೂರಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪೊಡಿ ಫೀಜನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಪೊಡಿ ಆಗುವಾಗ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಅಥವಾ ಲೇಬರ್ ನಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪೊಡಿ ಮಾಡುವ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೋಜಿನಿ ದಾರರು ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಂಥವರು ಬಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಲೇಬರ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಮೊದಲು 20 ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ (ಬೇಲೂರು).—ಒಂದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ 4 ಎಕರೆಯಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದೆ ಹದ್ದುಬಸ್ತನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಫೀಜನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

Sri Kadidal MANJAPPA.—There is no need to insist upon payment of phodi fee in such cases.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರಿಡೆಜ್ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I have no objection to issue instruction; but, there is no rule authorising them to collect phodi fee when there is no necessity for measuring the land and fixing the *hud-bust*. We have recently clarified the whole position and have asked them not to insist upon the payment of phodi fee if the party is willing to render the necessary assistance.

Then, Sir, the land available for disposal throughout the State is not much. From the year 1943 up to 1952 about 6½ lakhs of acres of land have been disposed for cultivation under the G. M. F. and other rules. Of course, Sri H. M. Channabasappa is contesting on the basis of several records; he says that we have several lakhs of acres available for disposal.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Periyapatna).—Figures of 1952 have been printed in a book form. According to that there are 6·8 and odd lakhs of acres in Mysore State and 2 lakhs and odd of acres in Bellary ; all told there are 8·86 lakhs of acres assessed waste land.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Assessed waste lands on both the sides of the Mysore-Bangalore Road and in other districts also—is it possible to bring up cultivation in all that area ?

1-30 P.M.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If there is uncultivable area, you may deduct the same.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಅಕಾರ ಕಂಡ ಖರಾಬು ಎಂದು ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ, ಗುಡ್ಡ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಅವರವರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಫಾರಸ್ಕು ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟರೆ, 500 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—All the figures that you have printed in your reports, if they are false, rather incorrect. . . .

Sri Kadidal MANJAPPA.—They are not absolutely false and they are not absolutely correct.

(Laughter)

The available extent throughout the State, barring reserved Amritmahal Kavals, reserved date groves and reserved forests, is about eight to ten lakhs of acres scattered throughout the State. These assessed waste lands are not situate in large blocks. They are scattered here and there. At least fifty or sixty per cent of that extent cannot be brought under cultivation. Unless we think of releasing vast areas of forest lands for cultivation, there is not enough land in this State for being granted to the landless bona-fide agriculturists. The population of this State is roughly one crore. The cultivable area in this State is roughly one crore of acres. As suggested in the resolution, all landless people cannot get land out of the land available for disposal. It is possible to grant

land to about ten per cent of the people who are landless agriculturists.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What is the total number of landless agriculturists according to your figures?

Mr. SPEAKER.—The spirit of the resolution is that lands available may be given free of cost. There is no question that lands not available should be purchased by Government and given. It boils down to this : whether Government is willing to give land to poor agriculturists or not.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I may ask the Revenue Minister to prepare a list of lands available for agriculture in all taluks and in all places before this House rises.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Though not before the House rises, I will try to place as early as possible. Even in Periyapatna Taluk, there are 18,000 acres.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Why only in Periyapatna, but in other taluks also.

Sri Kadidal MANJAPPA.—In this resolution, the Hon'ble Member wants the Government to grant Government lands throughout the State free of cost to poor people of all communities whose mainstay is agriculture. As it is now worded, it is very difficult to accept the resolution. Anyhow the question of granting lands to poor people free of cost will be considered by Government. This is a policy matter. It has to be placed before the Cabinet and a decision taken. Therefore, the question will be placed in the Cabinet very early and a decision taken.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is the Hon'ble Minister in sympathy with the resolution ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is a laudable idea. With the assurance given, I hope the Hon'ble Member will withdraw his resolution.

Sri R. ANANTARAMAN.—I seek leave to withdraw the resolution, Sir.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Next Resolution, Sri Narayanappa.